

Obertura

Voldria explicar-vos, com a comissari de les Jornades, com s'han generat aquestes quant a plantejament i continguts.

Nosaltres, la SCC, som una entitat que té per premissa i finalitat alhora la reflexió i l'estudi científics *de i sobre* les matèries que ens són pròpies, les que configuren el macromon de la comunicació. Això passa per força nivells d'actuació i d'intervenció, però no és la nostra vocació ni el nostre objectiu immediat dissenyar programes o polítiques d'actuació sobre res ni per a ningú. Si en qualque moment les societats intel·lectual i política volen aprofitar-se de la nostra feina per a planificar o prendre decisions, nosaltres no hi tenim més a dir que la satisfacció que sentirem per haver proporcionat elements de reflexió i treballs d'investigació que siguin aprofitables i positius.

Dit això, quan vaig pensar sobre la mena de jornades científiques que la SCC podria o hauria d'organitzar, per als seus socis i per a qui hi sintonitzés, vaig descartar d'entrada alguns temes i debats que podrien interpretar-se sota aquell prisma, diguem-ne polític. En primer lloc, perquè ja anteriorment s'havien acarat (Congrés de Cultura Catalana, Converses de Cinema a Catalunya, II Congrés Internacional de la Llengua Catalana), i el balanç que avui podem fer a la recepció i l'aprofitament que en van fer els coneguts com a «poders públics» és força descoratjador. En segon lloc, perquè la proximitat de les eleccions a Catalunya (que es celebraran, diumenge vinent, dia 15) aconsellava encara més que ens centréssim en una problemàtica que

s'allunyés de qualque conjuntura i atalaiés l'intemporal, que no l'intangible.

A la vegada, també, calia trobar una fórmula que, un cop encetada, ens servís per a futures i desitjables convocatòries. Així, la primera que vam airejar fou «Historiografia i Recerques Cinematogràfiques a Catalunya», però finalment hem preferit la d'«Historiografia Cinematogràfica a Catalunya». Nosaltres pensem que l'escollida és prou oberta, genèrica i concisa com per a donar cabuda, anys a venir, a nous continguts monogràfics, com ara metodologies d'estiu, d'anàlisi o d'ensenyament del cinema i del film, com ara inventiva tecnològica foto-cinematogràfica, com ara aparell industrial cinematogràfic, etcètera. Fins i tot creiem que l'àmbit d'estudi no té per què reduir-se sols a la historiografia, sinó que d'altres que són pròpiament d'història, i potser algun d'historiologia.¹

A partir de la primera formulació, recordem: «Historiografia i Recerques Cinematogràfiques a Catalunya», vàrem elaborar una proposta que anava acompanyada d'una sèrie de consideracions epistemològiques i filosòfiques prèvies, i tot plegat ho vam enviar a uns primers convocats a participar-hi. El resultat d'aital procés consultiu va ser el que avui teniu a les mans, perquè, en definitiva, és el que els convocats els ha vingut a gust de treballar i oferir. Han quedat al defora del programa, per raons diverses, professors, estudiants, estudiosos i investigadors, i estem segurs que a partir d'aquestes Jornades sorgirà més gent disposada a presentar treballs que, per professió i/o per vocació, els abelleixi d'elaborar, d'aquí també el fet d'haver creat l'espai «Zona oberta», destinat precisament a donar cabuda a persones que desconeixem de bell antuvi, però que han fet feina o l'estan fent.

Estem convençuts que el procés que hem seguit ha estat un bon procediment de requesta i de donar joc, perquè en definitiva la SCC el que vol o pretén és recollir els fruits dels investigadors i estudiosos i donar-los una possibilitat d'exposició, confrontació i publicació; doncs, una sortida, com són aquestes Primeres Jornades, com ha estat i és des de fa quatre anys *Periodística*, com ho seran les Jornades d'Història de la Premsa, que celebrarem el mes vinent a Sant Cugat del Vallès.

Altres punts podria tocar en aquestes paraules d'obertura, però com que alguns ja els he anomenat o tractat en el text del tríptic, me'ls estalviaré. Només vull insistir que no partim de zero, sinó que venim

¹ Un cop enllestides aquestes Jornades i les que vam celebrar un mes més tard a Sant Cugat del Vallès sobre la Història de la Premsa, n'hem reconsiderat la denominació i hem decidit anomenar-les, genèricament, «Jornades sobre Recerques Cinematogràfiques», com ja apareix en aquest primer volum de CINEMATÒGRAF.

d'un passat força recent que, en *esperit*, amb tota la substància que aquest mot vol expressar, arranca principalment del Congrés de Cultura Catalana i passa, amb esperança però també amb frustració, per les Converses de Cinema a Catalunya. A partir d'aquestes fites, i d'altres que ara no cal puntualitzar, vam pensar que calia inventar-nos, curt i ras, un nou marc on posar en comú interessos i estudis, projectes i esperances, no sols de i sobre el cinema català i a Catalunya, sinó —en genèric— de i sobre el cinema.

Així, doncs, aquestes Jornades són un primer tast del que volem anar descabdellant cada any, amb temes diferents i potser amb plantejaments distints. Ho veurem. En part, depèn de nosaltres encertar-la, però en part depèn també de vosaltres i d'altres que avui no es troben aquí de treballar a fons i a pleret sobre temes que us motivin, bé per professió, bé per vocació o bé per estratègia.

Gràcies a tots per haver vingut, els uns per explicar i debatre, els altres per escoltar i debatre també el que tot seguit tractarem sobre el cinema català i a Catalunya.

JOAQUIM ROMAGUERA I RAMIÓ
Comissari de les Jornades